SPORTUL — ÎN PAS CU ÎMPLINIRILE SOCIALISTE ALE PATRIEI

DE PE CELE ȘAPTE COLINE...

„Sportul s-a lovit de lipsa de interes și sprijin din partea autorităților locale și centrale" : „...De lipsa cadrelor cu experiență a bazelor și materialelor sportive" ; „Sportul a avut un pregnant caracter de clasă, fiind practicat doar de copiii și elevii părinți făceau parte din familii avute". Constatări triste reflectînd o situație care s-a perpetuat decenii de-a rîndul consemnată — după o documentare de peste patru ani — în bună cu gimnastica la locul de muncă. Iașul fiind orașul care a găzduit multe schimburi de experiență pe această temă. Pentru tineri, pentru cellalți oameni ai muncii se organizează în fiecare an acțiuni devenite tradiționale, incluse în „Olimpiada" mișcării sportive românești care este „DACIADA" : „Festivalul cultural-sportiv al sindicatelor ieșene" „Festivalul sportiv-turistic muncitoresc pășeănean", „Serbările Buciumului".

„Nicolina" făurește oameni adevărați

Atletism, baschet, handbal, fotbal, canotaj. Dar despre cite alte discipline — care s-au afirmat în anii din urmă în județul Iași — nu s-ar putea scrie ? Am zăbovit, totuși, asupra luptelor libere nu numai pentru că această ramură a atletismului grele a căpătat contur prin cîteva nume de campioni, dar și pentru faptul că se practică într-o cîtadelă cu nume de rezonanță deopotrivă în istoria mișcării muncitorești și revoluționare, cît și în istoria sportului românesc (clubul ființează de peste 60 de ani) : NICOLINA. „Luptele libere sînt o disciplină cu tradiție la noi — spunea Ion Sorcaru, președintele clubului. Cu decenii în urmă, muncitorii Nicolae Răzeș și Nicolae Enache și-au înscris numele printre campionii țării. Dar din 1967, datorită condițiilor ce ne-au fost create, luptele libere au luat o amploare cu totul deosebită".

Acum, în vitrina cu trofee a clubului sînt expuse multe medalii cucerite la J.O. (Stelică Morcov — bronz), *campionate europene balcanice, naționale, ca și la întrecerile „Daciadei" Autori :* Stelică Morcov, Vasile Țigănaș, Ștefan Enache, Neculai Munteanu, Gheorghe Brosteanu, Radu Ciprian, Ion Roșca și alții.

Dar luptătorul de „libere" cu cea mai îndelungată activitate, cel care s-a împlinit deplin atît în sport, cît și în viața socială — este Aurel Neagu. *Palmaresul său este bogat : un loc VI la J.O. în 1980, un loc V la C.M în 1979. „argint" la C.E., „bronz" la Jocurile Mondiale Universitare din 1981. Iată o frumoasă carte de vizită a lui Aurel Neagu și, deopotrivă, a clubului Nicolina „Le Nicolina — ne spunea el — s-a dovedit performer în sportul pe care l-am îndrăgit, și tot aici mi s-au creat excelente condiții de a mă realiza ca om al societății noastre, acum mîndrindu-mă cu diploma de absolvent al Institutului Politehnic din Iași și pentru că discutăm despre aceasta, doresc să mulțumesc tuturor celor care m-au ajutat: tovarășilor mei de la club, precum și profesorului universitar Anatolie Belousov. A fost sever cu mine în tot timpul studiilor, dar cît de bine mi-a prins ! De altfel sînt obișnuit să muncesc din răsputeri".*

Aurel Neagu este acum un apreciat inginer mecanic, chiar la Nicolina, acolo unde face și sport de performanță și-a întemeiat o familie, soția sa este învățătoare, au un copil...

Antrenorii clubului, preocupați mereu de împrospătarea propriei pepiniere, au inființat centre-satelit de selecție și instruire nu numai la Ruginoasa, *dar și la* Prisăcani *și* Pașcani. *În vederile lor sînt acum alte două comune unde urmează să întreprindă mari acțiuni de selecție :* Răducăneni *și* Costuleni...

Nicolina făurește oameni adevărați.

Județul IAȘI

	1944	1965	1984
Asociații sportive	65	529	612
Cluburi	1	5	11
Secții afiliate	2	28	70
Sportivi legitimați	170	4 226	16 068
Sportivi clasificați			
– maeștri emeriți ai sportului	–	2	7
– maeștri ai sportului	–	14	106
– candidați maeștri	–	3	9
– categoria I	–	128	184
– categoria a II-a	–	478	823
Profesori de educație fizică	25	140	387
Antrenori	20	80	129
Instructori obștești	–	1 410	4 350
Baze sportive	88	148	420
Titluri naționale	–	8	30
Centre inițiere copii	–	14	39
Centre inițiere juniori	–	42	136
Sportivi în loturi republicane	–	36	90
Echipe divizionare	2	18	49
Arbitri	31	253	636

lentă. Clubul Nicolina are aici un puternic „centru satelit" de lupte libere de unde „recoltează", an de an, multi dintre viitorii performeri ai secției. **Prisăcanii, Tigănașii, Oroșnița** au intrat și ele în circuitul activităților sportive, nu numai de masă, ci și de performanță.

Puternic centru al învățămîntului nostru, Iașul dispune de un real potențial material și uman pentru activitatea sportivă în școlile generale licee și în institutele de învățămînt superior. Profilat pe gimnastică ritmică modernă, **Liceul industrial nr. 7** repurtează numeroase succese de nivel național ; la **Liceul de industrie ușoară** (handbal și gimnastică), la liceele industriale Nicolina, I.M.M.R. Pașcani (rugby-ul este aici dominant ca de altfel și la Liceul de căi ferate și la Liceul metalurgic din Iași), precum și la multe facultăți ale Universității, Institutului Politehnic, Institutului Agronomic, Institutului de Medicină și Farmacie — sportul se practică fie pentru menținerea vigorii, fie pentru performanță.

„Iașul suferea de lipsa bazelor sportive". Parcă o astfel de realitate nici nu ar fi existat privind azi numeroasele amenajări, pentru toate disciplinele, răspîndite de-a lungul și de-a latul județului. Începînd din 1967 îndeosebi, celor peste 16 000 de sportivi legitimați le-au fost date spre folosință edificii la care înaintașii nici măcar nu visau : stadionul „23 August", **Sala sporturilor, baza hipică, Stadionul tineretului, baza nautică, baza de agrement Ciric, moderna sală de atletism, un elegant hotel pentru sportivi, ca și 20 de săli de sport** la licee și școli generale în municipiu și în județ. În asemenea condiții sportivii ieșeni au obținut, din 1965 rezultate dintre cele mai bune în sportul de performanță. Să amintim doar că numai în primul trimestru al acestui an sportivii ieșeni au cîștigat 8 medalii la Jocurile Balcanice și 11 titluri de campioni naționali. La mai puțin de un an de la darea în folosință a unei moderne baze nautice, **Bianca Chiriacescu** și **Elena Pleșca** au

La Nicolina, după ce antrenorii i-au pregătit cîteva săptămîni, doi dintre foarte tinerii viitori luptători își încearcă forțele într-un prim concurs

adus Iașului primul titlu de campioane ale țării la fond (junioare), în proba de 2 vîsle...

Așa arată, în al 40-lea an al Eliberării, Iașul sportiv. **De pe fiecare din cele 7 coline, care străjuiesc Iașul, sportul se vede ca o frumoasă și plină de semnificații realitate a vieții noi de pe aceste meleaguri.**

Ion GAVRILESCU

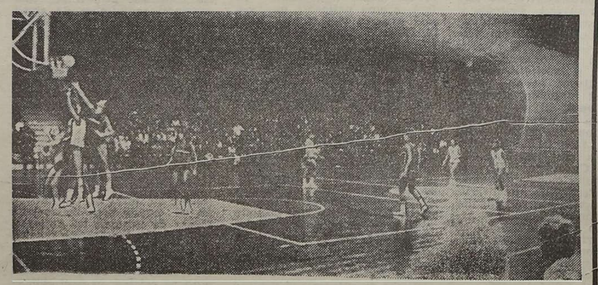

Noua Sală a sporturilor găzduiește mari competiții interne și internaționale. Ea este amplasată într-un perimetru unde construcțiile pentru sportivii ieșeni abundă

„COTE" DE AVÎNT ÎN AȘEZĂRILE DE LA DUNĂRE

Situată în proximitatea Capitalei, zona pe care o acoperă tînărul județ Giurgiu a stat, pe plan sportiv, multă vreme în umbra numeroaselor cluburi bucureștene. Cei mai dotați tineri doritori să meargă pe drumul performanței erau

În recreația mare exercițiile de gimnastică sînt binevenite...

cooptați — prin sporadice sondaje în comunele dintre portul dunărean, actuala reședință a județului și București — în secțiile de copii și juniori ale Bucureștiului, care ofereau posibilități superioare de pregătire și afirmare a lor. Așa se explică și neinfiriparea unor unități sportive locale puternice în majoritatea așezărilor rurale și chiar în municipiul Giurgiu. Așa se explică și faptul că multi originari de pe aceste meleaguri au plecat vremelnic din satele existente în portul dunărean, îndată ce au dat primele semne de afirmare. Exemple ca al luptătorului **Nicu Gingă**, ale fotbaliștilor **Ștefănescu, Iorgulescu, Coman, Leșeanu, Buduru, Freda, Cojocaru** sînt elocvente în acest sens.

„Constituirea de dată recentă a județului nostru — ne spunea președintele C.J.E.F.S., **Alexandru Pană**, — reprezintă o șansă în plus de afirmare a activității sportive de masă și performanță pe aceste meleaguri. **Desigur, evoluția a fost ascendentă în cei 40 de ani de la trecerea țării noastre pe făgașul construirii socialismului, dar date comparative indicînd cît se poate de limpede acest progres. Din 1981, însă, de cînd Giurgiu a devenit județ, ne-am dat seama că, pentru a face și mai consistent progresul, trebuie să dezvoltăm puternic activitatea la sate. De altfel, singurul oraș din județ este Giurgiu, așa că forța sportului județean trebuie să fie dată mai ales de baza sa,** aflată în cele 57 de comune".

Firește, s-a căutat — și nu fără rezultate deosebite — să se amplifice în primul rînd activitatea sportivă de masă. Competițiile din cadrul „Daciadei" s-au organizat cu mai multă rigurozitate, punîndu-se, totodată, accentul pe popularizarea diverselor discipline sportive în rîndul tinerilor. În întreprinderi ca I.C.M.U.G. (unde există o vie activitate de masă, pornind de la sectoare, secții, ateliere — în mai multe discipline : șah, volei, handbal, fotbal, tenis de masă și de cîmp, conducerea întreprinderii vădind mare preocupare pentru latura sportiv-recreativă a constructorilor de mașini și utilaj greu), ca „Dunăreana" (unde atragerea textiliștelor în activitatea sportivă a demarat cu gimnastica la locul de muncă și cu centrul de inițiere de la cămine de nefamiliști), ca „Cetatea" (unde navaliștii practică șahul, tenisul de

Și boxul a început să atragă pe tinerii giurgiuveni. Iată un aspect de la o gală organizată la baza Voința

masă, popicele, caiacul și canoea, navomodelele), ca Știința Bănească (unde cercetătorii în domeniul agriculturii sînt mari amatori de fotbal, șah, tenis de masă, dar și schi), precum și în sate sportul găsește tot mai multă audiență în rîndul oamenilor de toate vîrstele.

În unele discipline tinerii giurgiuveni încep să se remarce la marile competiții de masă. Paradoxal pentru un județ fără munte ei s-au afirmat chiar la sporturile de iarnă, la sanie copiii din comuna Hotarele obținînd frumoase rezultate la „Cupa U.T.C." în care au clasat județul lor pe un onorabil loc 3, iar în „Cupa pionierul" la schi au obținut un loc 11 la slalom uriaș. Firește, sportul școlar reprezintă și azi (mai bine zis, mai ales aici) temelia activității de masă și izvorul performanței. Către școli se concentrează, într-o fructuoasă colaborare, eforturile factorilor cu atribuții, inspectoratul școlar, organizația pionierilor (care are o contribuție majoră la dotarea diverselor secții cu material și echipament, iar Casele pionierilor au inființat centre de inițiere în sporturi prioritare — atletism, lupte, fotbal — la Giurgiu, Călugăreni, Bolintin-Vale) și organizațiile de tineret. În acești ani de început, într-o nouă structură administrativ-teritorială cunoaște o și mai viguroasă dezvoltare baza materială. Se amenajează cu forțe proprii noi complexe și baze simple, cum sînt cele de la Joița (un poligon de tir modern — pentru talere și unul pentru aer comprimat, pe care se antrenează și lotul de trap și care permite acestei comune să aibă secție de nivel internațional și un sportiv în lot, pe maestrul sportului Ion Ionică, cu norma de candidat olimpic îndeplinită), de la „30 Decembrie" (unde a luat ființă și o secție de atletism a C.S.S. Giurgiu), de la Bolintin-Vale și din alte comune cu potențial economic ridicat, precum și în așezările județului (în curs de amenajare la I.C.M.U.G.), ceea ce va crea condiții superioare de afirmare a sportului giurgiuvean deopotrivă în competițiile de masă și în cele de performanță...

Aurelian BREBEANU

Județul GIURGIU

	1944	1965	1984
Asociații sportive	9	81	232
Secții afiliate	9	58	158
Sportivi legitimați	120	1202	5007
Sportivi clasificați	–	48	267
– maeștri ai sportului	–	2	6
– candidați maeștri	–	–	3
– sportivi categoria I	–	10	40
– sportivi categoria a II-a	–	32	145
Profesori de educație fizică	6	39	146
Antrenori	4	10	20
Instructori sportivi	8	43	149
Baze sportive	20	81	116
Centre de inițiere	–	6	16
Echipe divizionare	–	1	11
Echipe de juniori-școlari	–	35	53
Arbitri	6	24	219

CÎT PENTRU UN SECOL!

Doljanul mai vîrstnic, cu tîmple cărunte și cu cel puțin o jumătate de secol încrustată pe războiul anilor, nu-și amintește ca pe meleagurile județului atît de drag lui să fi avut loc — cu mai bine de patru decenii în urmă — o mișcare sportivă continuă, organizată.

Copil fiind, ar fi vrut și el să alerge, să sară, să înoate, să se întreacă cu careva ; așa cum vede azi la copiii și nepoții lui, urmăriți de „tribune" pline, de privirile competente ale profesorilor ale antrenorilor.

„Ai noștri", de la 1 la 11...

...Nu i-am spus nimic doljanului meu, interlocutor pentru o clipă în reportajul alăturat, că despre „F.C."-ul craiovean, al anilor '40—'44 (mai din văzute, mai din auzite, în copilărie) mai știam și noi cîte ceva. După cum îl cunoșteam și pe acel personaj — de un pitoresc aparte în peisajul „Băniei" — pe numele lui Florea, un om simplu ca și înfățișarea-i sărăcă și care, în loc de bună ziua, avea mereu pe buze, înainte de meci, vorba plină de optimism : „Ai noștri bat !"

Care „ai noștri", Florică ? Să-i vedem — de la nr. 1 la 11 — de unde au venit...

Popescu-Rusu *(Da, cu el — de acord. Era unul de-ai nostru și ce bucurie aveam cînd, în drum spre casă, tăia drumul prin Tîrgu de-afară și, oprindu-ne foarte, ne cerea să-i lăsăm să dea și el o dată în minge).*

Albu. *De la București, venind de la Venus...* Felecan. *De la Cluj...* Niculescu. *A fost și el, într-adevăr, unul de-ai noștri...* Mari. *De la Cîmpia Turzii...* Nistor. *De la Cluj...* Covaci. *De la Timișoara.* Henegar. *De la Arad...* Thierîng. *De la Timișoara...* Dunăreanu. *Da, și el de la noi...* Bătrîn. *De la Arad.*

Și anii au trecut. Nici urmă de „F.C."-ul oltean (atît de impropriu numit) și de bietul Florică, trecut, de-o bună bucată de vreme, în lumea umbrelor.

Să-i numărăm, deci, singuri, „pe-ai noștri" de la Universitatea Craiova :

Lung. *Născut în Sînnicolaș — Satu Mare. Numără încă aproape un deceniu la Universitatea...* Negrilă. *Doljan, din Gighera...* Tilihoi. *De la Brăila...* Stefănescu. *Venit de la București...* Ungureanu. *Doljan, din Craiova...* Țicleanu *Născut la Teliuc, însă din părinți olteni get-beget...* Balaci. *Doljan, din Bistret...* Irimescu. *Doljan, din Craiova...* Geolgău. *Doljan, din Pielești.* Cămătaru. *Oltean, din Strehaia...* Cîrțu. *Doljan, din Craiova.*

Ei bine, tocmai inversarea raportului „jucători doljeni-jucători de pe alte meleaguri" *(acum net în favoarea primilor) explică succesele repurtate, în acești ani, de fotbalul oltean : mereu primenit cu elemente autohtone, mereu omogen sufletește.*

CE ALT FAPT MAI SEMNIFICATIV DECÎT ACESTA RELATAT ÎN RÎNDURILE DE MAI SUS, CARE A PERMIS UNIVERSITĂȚII CRAIOVA, EXPONENTĂ STRĂLUCITĂ A SPORTULUI DOLJAN, ASCENSIUNEA EI PÎNĂ ÎN SEMIFINALELE UNEI COMPETIȚII EUROPENE : CUPA U.E.F.A. — EDIȚIA '82—'83 !

L-aș fi vrut, în acele momente, în viață pe mereu inimosul Florică. Să-l aud, spunînd după fiecare victorie : „Ai noștri bătură !".

Nici chiar omului de la oraș, născut și crescut în Cetatea Băniei, amintirile nu-i spun prea mult în această direcție : **„Sport se făcea, nu zic nu — ni se destăinuie unul dintre ei — dar de foarte puțini, și anume de elevii mai răsăriți fizic, care aveau și șansa să încapă, la școlile unde învățau, pe mîna unor profesori inimoși, cu drag pentru mișcarea în aer liber. În rest, de alci, de la noi, nu s-a ridicat vreun nume mare de campion sau de recordman al țării. Tot ce aveam era joaca cu mingea în cartierele renumite din „Tirgu de-afară", „Tabaci", „Podișor" și din „Valea gangului". Toemai de aceea, își deapănă doljanul nostru amintirile, în continuare, singura ispravă de care am auzit înainte de '44, a fost a unei echipe de fotbal, F.C. Craiova ii spunea, care cuprindea în rîndurile ei numai doi-trei jucători de la noi. Ceilalți ? Fotbaliști pripășiți de prin alte ținuturi, prea puțin atașați de culorile clubului".**

Ce a urmat după 23 August 1944 și în activitatea sportivă este un lucru mai bine știut. **Faptele acelor ani, rămase în memorie, dar și „negru pe alb", în pagini de reviste și de ziare, ne vorbesc despre afluxul spre terenul de sport, neîntîlnit pînă atunci, al miilor de doljeni.**

Și cum cu timpul, terenurile existente au devenit neîncăpătoare, alte baze sportive au apărut pe harta județului, îndeosebi în ultimele două decenii. Dintre cele aproximativ 100 de construcții noi, doljenii se mîndresc, în primul rînd, cu stadionul Central din Craiova, inaugurat la 29 octombrie 1967, cu Sala polivalentă aflată în apropiere și dată în folosință la 27 aprilie 1973. Acestor două importante baze sportive li se adaugă sălile de sport din Băilești, Calafat, Filiași și Plenița, luate cu asalt de numeroși tineri, de la orașe și sate, dornici să practice exerciții fizice, dătător de forță și de sănătate, să se întreacă în cadrul concursurilor rezervate lor și desfășurate sub egida marii competiții naționale „Daciada".

Din rîndul zecilor de mii de practicanți ai sportului de masă s-au ridicat, an de an, numeroși performeri cu care doljenii se mîndresc pe bună dreptate. Pe un panou de onoare ar figura portretele lui **Gheorghe Berceanu** (un luptător de renume — campion olimpic, mondial, european și balcanic — născut în satul Dunăreni, comuna Goicea), **Argentinei Menis** (discobolă de prim rang — recordmană mondială și vicecampioană olimpică — născută la Craiova), **Virginiei Ioan-Bonci** (o reputată săritoare în înălțime — campioană și recordmană mondială universitară — născută la Pielești), lui **Ilie Balaci** (cel mai bun fotbalist român în 1981 și 1982, component al echipei naționale — născut la Bistreț).

Panoul de care vorbeam l-ar putea cuprinde, desigur, și pe **ceilalți componenți ai echipei de fotbal Universitatea Craiova**, semifinalistă a Cupei U.E.F.A. — ediția 1983, ca și pe boxerul **Nicolae Gîju** (campion european), **halterofilul Lazăr Baroga, gimnasta Marcela Pănuescu** (maestră a sportului), **atletele Maria Radu** (medalii de aur și bronz la J.M.U. în probele de 1 500 și 3 000 m), **Cristieana Cojocaru, Lia Nicoleta,** scrimerul **Constantin Duțu** (maestru al sportului), boxerii **Florea Pătrașcu** (campion balcanic) și **Ion Joița** (campion european, la tineret), în sfîrșit, pe pingpongiștii **Florea Vasile, Cristian Tiugan** (campioni europeni la cadeți împreună cu **Călin Toma**, de la Tg. Mureș — cu toții născuți în județul Dolj).

Ceea ce nu înseamnă deloc că doljenii nu se mîndresc și cu cellalți sportivi născuți tot... olteni, precum **Ion Oblemenco**, „tunarul" Craiovei, **Natalia Andrei-Betini, Florența Crăciunescu** și **Mariana Ionescu-Lengyel**, trei dintre atletele care au dus și ele pînă departe faima sportului românesc. Dar cum, în general, un elev, oricît de dotat ar fi el, poartă recunoștință dascălului său, tot așa și sportivii datorează prețuire antrenorilor lor pentru performanțele obținute. Să instituim deci un „panou de onoare" și pentru tehnicienii cu incontestabile merite în afirmarea sportului din județul Dolj. Un panou în care și-ar găsi loc : **Nicolae Mărășescu, Ionel Ghiță, Fane Cioacă, Ștefan Popescu, Horia Ștef, Mihai Nistor** (atletism), **Dumitru Popescu, Mircea Alecu** (scrimă), **Ilie Marinescu, Ion Avram** (lupte), **Marcel Mărășescu** (gimnastică), **Ion Oblemenco, Constantin Oțet, Constantin Deliu, Silviu Stănescu, Nicolae Zamfir, Nicolae Opriș, Gheorghe Scăețeanu, Clement Iordănescu** (fotbal), **Mircea Dumitrescu, Viorel Dobre, Ion Combei, Radu Zamfirescu** (volei), **Virgil Bălan** și **Mihai Bobocică** (tenis de masă) ș.a.

Prin eforturi comune, ale sportivilor, antrenorilor și conducătorilor mișcării de educație fizică și sport din județ, doljenii și-au știgat o binemeritată faimă, atît în țară cît și peste hotare. În numai patru decenii, cît pentru un secol !

Gheorghe NICOLAESCU

La cros, tineri cu mîile...

Stadionul în sărbătoare. Echipa de fotbal a reputat, din nou, o strălucită victorie

Sămînța-i nouă, iar solul e rodnic

Orice început e greu, dar cum ar fi fost mai puțin greu pentru un județ ca Giurgiu în care, în afara reședinței, toate celelalte așezări sînt rurale ? Și, în '81, după constituirea județului, oamenii și-au pus întrebarea firească : noi cu ce vom putea să scoatem capul în lumea performanței ? Și președintele fostului C.J.E.F.S. Ilfov, Romulus Cioacă, acum secretar responsabil al F.R. Lupte, le-a dat giurgiuvenilor o idee : de ce nu cu lupte ? Argumente nu prea existau în favoarea ideii, deoarece Brănești, unde exista un puternic centru, rămăsese în afara județului, în Sectorul agricol Ilfov. O tradiție giurgiuveană nu exista... Poate doar faptul că de pe aceste meleaguri, din comuna Gostinu, plecase un... anume Nicu Gingă, care devenea nici mai mult nici mai puțin decît campion mondial ! Ceea ce însemna totuși că șanse de afirmare există...

N-au lipsit, la acest recent început, nici cei dispuși să sprijine inițiativa : Inspectoratul școlar și profesorii de educație fizică din județ (care au pornit imediat o vastă campanie de semnalare și selecționare a talentelor), Liceul de marină (care a oferit posibilități de pregătire în sala sa de sport), federația, care a dotat noul centru cu materialele indispensabile (set de saltele, prelată, boilere) și, firește, centrul Brănești, care a contribuit cu doi sportivi juniori (Adrian Băloiu la „libere" și Panait Vărzaru la „greco-romane") și cîțiva antrenori (I. Tobă și C. Olaru) pentru a forma nucleul. În fine, dar nu în ultimul rînd, C.J.O.P. Giurgiu și-a dat un prețios concurs în punerea secției pe picioare. Selecția a cuprins mai întîi municipiul — liceele industriale Nr. 2, de marină, de construcții, de chimie, I.C.M.U.G. și școlile generale — apoi s-a extins în satul lui Nicu Gingă, la Gostinu, în Ghimpați, Slobozia, Ghizdaru, Vedea... În locul antrenorilor navetiști au fost numiți doi antrenori stabili : Victor Popescu (greco-romane) și Pantelimon Arcadie (libere), și-a inființat încă o catedră, la Bolintin Vale, cu un absolvent al I.E.F.S., Nicolae Drăghici, care se axează pe „libere", „pentru că — ne spunea instructorul C.J.E.F.S. Iancu Ciontea, care răspunde de lupte — acolo are numai cadeți (copii de 13—16 ani), iar cele cîteva talente descoperite vor fi incluse în echipa centrului participantă în campionatul republican pe echipe de cadeți-școlari".

Și, din 1982 de cînd a început faptic pregătirea în noul centru al luptelor, semnele unor rezultate valoroase au și început să apară. Giurgiu a avut mereu finaliști la concursurile republicane pe Ovidiu Popa *(care a fost, în 1983, pe podiumul campionatului republican al cadeților și a cîștigat concursul de toamnă, la +100 kg), pe* Gh. Anin, I. Făgărășanu, D. Tăbăcaru, M. Tepeluș, D. Florescu, M. Dobre. *Și își pun mari speranțe în perspectivele lui* P. Buduru *(14 ani, peste 100 kg), descoperit recent la Ghizdaru...*